

at man turde tilraade at foreslaa Maksimalpriser, for en stor Del paa Grund af, at der fra en vis Side rejstes saa ualmindelig stærke Indvendinger derimod, ganske vist fra en Side, hvor man aldrig har Mangel paa Indvendinger. Men man enedes dog fra Flertallets Side om at indstille, at der blev fastsat en Standard-Prisliste til Vejledning for Forbrugerne. Jeg er af dem, der hilser med Glæde, at et Flertal i Folketinget er gaaet saa resolut til Værks, at man har fastsat Maksimalpris paa Kød, fordi jeg tror, at det er den Maade, hvorpaa man bedst kan sikre, at de store Pengebeløb kommer den forbrugende Befolkning til gode. Det er ogsaa mit Haab, at dette System i nogen Maade vil kunne gennemføres tilfredsstillende. Det er kun at beklage, at Partiet Venstre ikke har kunnet gaa med til denne Ordning, for det er, som jeg sagde før, en af de vanskeligste Sager at ordne, og det kunde for saa vidt have haft Betydning, om alle gode Kræfter kunde have samvirket. Men der er tilsyneladende ikke noget at gøre ved det; naar Venstre ikke mener at kunne gaa med dertil, har vi intet Middel til at tvinge det.

Lovforslaget er undergaaet Forandringer i Folketinget, som jeg ogsaa synes er Forbedringer, f. Eks. denne, at man har sat Rationerne op fra 190 til 200 g. Det kan man kun være glad og taknemmelig for, og jeg er en af dem, der mener, at det vilde have været tilfredsstillende, om man kunde være gaaet endnu højere op, for det er jo smaa Rationer, Befolkningen skal have. Ja, nogle vil maaske mene, at de er store nok, f. Eks. Vegetarianerne vil maaske synes, at det er at fraadse med Kød at give saa store Rationer. Men i hvert Fald er de saa store, at vi andre kan være tilfredse med dem.

Man lagde Mærke til, at Venstres Ordfører i Folketinget udtalte det samme, som er blevet udtalt fra Venstres Ordfører i Landstinget (Hauch), at de fire Partier var enige med Hensyn til Forbrugerne, men derimod overfor Producenterne var man ikke enig, idet man fra Venstres Side hævder, at det bliver Landbruget, som skal betale det hele. Det har man jo nu hørt saa tidt; om det bliver mere rigtigt ved at blive gentaget saa tidt, er et Spørgsmaal. Jeg synes nu, at der er adskillige Forhold, man maa tage med i Betragtning, naar man skal bedømme Virkningen af denne Ordning. Jeg synes, at man maa ikke glemme, at naar man giver de mange Millioner ud til Nedsættelse af Kødpriserne, da gør man Købe- evnen bedre hos den store forbrugende Del

af Befolkningen, og det maa i nogen Maade blive medvirkende til, at Priserne stiger paa det levende Kvæg. Det er noget, man ikke kan lade helt ude af Betragtning, thi jo større Efterspørgselen er, des større vil Priserne blive. I samme Forbindelse vil jeg sige, at man ikke maa glemme, at Landbrugerne faar Del i nogle af de Penge, som bliver stillet til Raadighed her, idet en hel Del af dem faar Del i det billige Kød. Det er jo ikke alle Landbrugere, der er Selvforsynere af Flæsk. Jeg ved ikke, hvordan det ligger Landet over, men jeg har undersøgt det i den Kommune, hvorfra jeg er, og der er det saadan: Vi har et Indbyggerantal af 3 050, hvoraf de 950 i selve Hovedbyen er Selvforsynere; i Stationsbyen er der ca. 700 Selvforsynere, det bliver tilsammen 1 650. Saa er der 1 400, som ikke er Selvforsynere af Flæsk, og disse 1 400 faar Del i Goderne ved at faa Adgang til at købe billigt Kød. Det synes jeg heller ikke man maa glemme. Og vil maa saa spørge: hvilke Landbrugere er det, som i væsentlig Grad faar Del i det billige Kød? ja, da maa man vist indrømme, at det væsentligst er de smaa Landbrugere, altsaa dem, som ikke er Selvforsynere. Se, derfor synes jeg ikke, det er rigtigt at sige, at Landbrugerne skal betale en uforholdsmæssig stor Del af Udgifterne til denne Foranstaltning.

Endvidere forekommer det mig ogsaa lidet rimeligt, at Landbruget, fordi Befolkningen nu ikke kan faa det Flæsk, som var lovet den i Henhold til Flæskeloven, paa en Maade ryster den Forpligtelse af sig, som det der har haft, og ikke vil være med til, at den overføres paa Kødet. Det er ogsaa en Betragtning, som der er Grund til at tage med her. Der er derfor ikke efter min Mening nogen Grund til den megen Beklagelse over, at man skulde være gaaet Landbrugets Interesser for nær; vi gør vist bedst i at indrømme, at Landbruget, særlig det store Landbrug, har haft det saadan, at der aldeles ikke er nogen Grund til Beklagelse, og derfor synes jeg, det er fuldt berettiget og forsvarligt, at der paalægges en Eksportafgift.

I denne Forbindelse kunde jeg have lyst til at sige, at jeg tror, man gør Landbruget en Bjørnetjeneste ved stadig at stræbe efter at faa svimlende Priser for Landbrugsprodukterne, thi det vil sikkert hæve sig i det lange Løb. I hvert Fald har jeg aldrig kunnet forstaa, at det arbejdende Landbrug kunde være interesseret i, at man saadan efter alle Kunstens Regler søger at skruer Priserne op. Det store Land-